

tónavikan

Jakup Magnussen skrifar

Á Kambsdali leygarkvöldið:

Rockin' Country á Hjarnum við mjúkum songróddum og afturvendandi rokkdreingjum. Tíðindaskrivið segði okkur, at Big Guitars From Memphis voru vanir at studla növnum sum Crystal Gayle og Buck Owens. Nú er það nakað langt síðani at Buck Owens fór av foldum, men ikki veit eg, um það er frágreiðingin til niðurstöðuna um, at teir ikki minna um nakran av teimum ameríkonsku fólkabólkum, vit kenna til her á landi.

Songræddarvinnarinn í ár var auðura góður, og Hjarnar, við fundamenti í Klaksvík, syndraðu tann so nógv úttogaða ameríkanska dreymin.

Forsangarin í Chase, Edmund Jacobsen, sveigjaði óført við »parúkkinum« á Kambsdali. Mynd: Hilmar Jan

Runnu eftir mánanum

Vit finga aftur hesaferð at hoyra bólkin »Chase«, sum í fleiri umföllum hava havt møguleikan at vist sitt kynstur.

Tónleikurin hjá Chase er av tí harða slagnum, t.v.s. tónleik, ið tey, sum búgva í Havn ella hava parabol, fáa rívan av hvønn dag gjøgnum loftmiðilin. Tónleikurin í sær sjálvum er ein afturvendandi av tí rokki, sum blómubørnini upplivdu seint í sekstíárunum og fyrru helvt av sjetíárunum. Deep Purple, Black Sabbath og Uriah Heep.

Henda tónleik, sum Chase taka sær av, hoyra vit í dag frá bólku sum »Aerosmith«, »White Lion« og »Def Leppard«.

Sjálv framfærslan hjá Chase er frálík, men havi eg hug at seta spurnartekin við, hvat tey skulu við hesum. 95% av íbúgvun-

um í Føroyum eru ikki jättandi við slíkan tónleik. Chase hava sera litið av egnari íblandan í stílin og »genruna«.

Sum tey flestu vita, varar henda rokkbylgja ikki í alla ævir og vita vit eisini, at bert tey mest sermerktu kunnu halda fram, tá eitt annað slag av mótafloymi strikur yvir heimspartin.

Til Tjeysararnar havi eg eini góð ráð: Tit skulu út um landoddarnar at búleikast. Tað er ikki ein lötuvinningur, men ein stórur partur av teimum fremstu tónleikarum í dag vita hvat tað vil siga at stremba og tað mugu tit eisini. Michael Bolton er eitt gott dømi.

Konsertframfærslan á Kambsdali fall væl í oyruni hjá áhoyrarunum og hjá mær sum ummælara. Tit klára tykkum væl og

haldi eg at eg kann nýta orðtakið: Góð frukt ber ávøkst — hetta skuldi eisini verið galdandi fyri Chase. Vit biða eftir eini plátu frá tykkum. Nú hava tit spælt og spælt og siga eisini, at tit hava nóg mikið av tilfari til eina útgávu — komið við henni.

Um tit ikki handla NÚ, gevið eg tykkum ikki meira enn háltannað ár afturat at virka sum bólkur. Gott treysti.

Chase er mannaður av: Lehnert Kjeldsen, gittar, Edmund Jacobsen, solo-sang, Stami Stantchev, ljómborð, Bjarki Meitil, trummur, Mikklal Joensen, bass, Niclas Johanne- sen, gittar, Vivian S. Larsen og Anette S. Davidsen, kórsang.

Fuglurin funnin

Aðalmálið á Kambsdali leygarkvöldið var at finna ársins songródd. Fuglurin varð funnin. Vit vóru fimm dómamar, sum tóku støðu til hetta. Tveir limir úr bólkinum BGFM, managerin Thomas Andreasen úr Danmørk, Regin Johansen og eg sjálvur.

Vit vóru allir samdir um, at rætti vinnarin varð funnin.

15 ára gamla Malan Eyðunsdóttir úr Havn vann kappingina. Unga gentan úr Havn hevur lutikið fyrr og er tað ótrúligt, sum hon hevur ment seg nógv — bara innan fyri tað síðsta árið.

Malan er so avgjørt ein »kapasitetur«, sum vit øll kunnu fáa gleði av í framtíðini. Malan Eyðunsdótt-

ir ferdi fram eina nýmótans útgávu av »Eagles«-lagnum »Hotel California«. Lagið er ikki lætt at syngja, men hjá Maluni lá væl fyrri og gjørdist hon úttan iva tann rætti vinnarin. Ársins Songródd.

Nummar tvey í kappingini, sum varð fyriskipað av Far-Con, gjørdist ein ungur maður úr Klaksvík.

Av tí at ongin kapping var í Vágnum, valdu fyrirreikararnir at taka ein luttakara við, eyka.

Hesin var Kristian Nystrom úr Klaksvík og endaði hann á øðrum plássi. Kristian sang lagið »The Way to Your Heart« hjá »Soul Sister« og kom hann sera væl frá hesum. Øll úttan Malan sungu hetta

sama lag, men, sum sagt, so kom Kristian Nystrom best frá hesum.

Kappingin

Umleið túsund áhoyrarar/áskoðarar vóru kompir saman í Ítróttarhøllini á Kambsdali leygarkvöldið. Tiltakið var so mikið væl eydnað, at ongin fór vónsvikin til húsar aftur.

Eitt, sum kanska er eitt sindur keðiligt er, at luttakararnir til sangkappingina standa og syngja til »playback« tónleik, men okkurt havi eg hoyrt um, at øðrvisi verður í komandi kappingum. Vit gleða okkur og ynskja Far-Con góðan byrð við komandi kappingum.

Tann unga Malan Eyðunsdóttir úr Havn sang seg inn í dómara- og áhoyrarahjortuni við »Hotel California«. Mynd: Hilmar Jan

Big Guitars From Memphis: Rockin' Country

Big Guitars from Memphis: Michael Mayer, sang, John Ivan, gittar, Jim Whitfield, bass, og Terry Boylan á trummum. Big Guitars spæla blues - rokk - country - skiffle - blues grass (skjöttgangandi country).

Eg má siga, at illa dámdi mær tónleik teirra, tá útvarpið spældi nøkur lög eftir tíðindini leygdagin. Henda fatan broyttist, tá eg á Kambsdali sat sum áhoyrari og læt teirra frálíku fram-

færslu nerta hjartastreingir.

Bólkurin, ið varð stovnaður fyri trimum og einum hálvum ári síðani av gittarleikaranum John Ivan, gav okkur nóg. Frálíkt spæl, rutina og veitslukend pallmynd. Tónleikurin var ein blanding av fyrrnevndu sløgum og dugdu teir sera væl at umboða ærliga ameríkanska mentan.

Sum iskoyti til at teir eru góðir, kann nevast, at teir skulu um eina viku

á pallin í London, saman við 50 kendum növnum sum Johnny Cash og Tammy Wynette. Talan er um eina country festival í Wembley Stadion, har nær 100.000 áhoyrarar koma á vitjan. Vónandi kunnu vit eina øru ferð gleðast um vitjan av hesum frálíka bólki.

Sjálvir siga teir, at tónleikurin er »rockin' country«.